
99-6-RE

CAUSA 99-6-RE

Número de registre: 128-1999. Recurs d'empara

AUTE DEL DIA 18 DE SETEMBRE DE 1999

BOPA núm. 54, del 22 de setembre de 1999

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional el dia 9 de juliol de 1999 pel Sr. Emili Campos Arauz, representant processal del Sr. Eduard Calvó Casanovas, mitjançant el qual interposa recurs de súplica contra l'aute d'inadmissió del recurs d'empara 99-6-RE, pronunciat pel Tribunal Constitucional el dia 2 de juliol de 1999;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41, 88, 98 c) i 102 a);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 37.2, 38 i 94;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del dia 2 de juliol de 1999;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Miguel Ángel Aparicio Pérez;

Antecedent únic

Amb data 9 de juliol de 1999, la representació processal del Sr. Eduard Calvó Casanovas va formular recurs de súplica per demanar la revocació de la inadmissió a tràmit del recurs d'empara 99-6-RE, presentat per presumpta vulneració dels drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució. Aquesta inadmissió a tràmit va ser acordada per l'aute del Tribunal Constitucional del dia 2 de juliol de 1999. En l'escrit de súplica s'indica textualment: "Que el recurs d'empara es fonamentava en la vulneració del dret a la presumpció d'innocència al no haver-se practicat la roda identificatòria i la perquisició d'uns objectes personals en el seu domicili particular pel Servei d'Ordre amb les degudes garanties processals i **no, com vol fer entendre aquest Tribunal Constitucional per fer una segona roda d'identificació del processat posteriorment condemnat**". Per acabar, l'escrit sol·licita al Tribunal Constitucional que admeti a tràmit el recurs d'empara 99-6-RE, interposat contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia de data 23 de juliol de 1998.

Fonament jurídic únic

En l'escrit de recurs de súplica, el recurrent continua mantenint que les proves efectuades en el procés a quo han estat efectuades sense les garanties processals degudes. Així mateix, també adverteix que “La inadmissió per part d'aquest Tribunal del recurs d'empara 99-6-RE presentat per aquesta representació processal en la present Causa, implica **un greu error dogmàtic** en relació a la Jurisprudència Constitucional del nostre entorn geogràfic, cultural, històric i econòmic”.

Al marge del fet que aquest Tribunal no crea “dogmàtica” sinó jurisprudència vinculant per als ciutadans, per als altres poders públics i per a si mateix, hem de ratificar-nos en la decisió anterior donant per reproduïdes les motivacions succintes que la justificaven: en el procés a quo no ha existit indefensió de cap tipus i, encara menys, violació del dret-principi a la presumpció d'innocència. La innocència ha estat debatuda en un procés degut, iniciat mitjançant una denúncia i continuat amb tots els tràmits processals. I quant a la valoració de les proves de càrrega, aquestes han estat directament apreciades tant pel Tribunal de Corts com, en acceptar la seva decisió, pel Tribunal Superior de Justícia. D'altra banda, segons consta en les actuacions del procés esmentat, l'acusat s'ha beneficiat de tots els mitjans de defensa, perquè, al marge que el recurrent pugui opinar que han existit defectes processals en l'obtenció d'algunes proves, s'ha d'assenyalar que aquests defectes, en seu constitucional, només poden ser al·legats quan es demostra que han causat una indefensió material.

En conseqüència, aquest Tribunal, després d'haver verificat que existeix una activitat probatòria suficient, demostrada a bastament en el judici oral i després d'haver comprovat la correcció formal de totes les actuacions processals, no pot immiscir-se ni en la valoració efectuada pels tribunals ordinaris, ni en la seva decisió jurisdiccional. Una vegada més repetim, ara ja amb suficient jurisprudència constitucional, que el dret a la jurisdicció no comporta el dret a una resolució favorable. I, ja que en el present cas s'ha disposat de mitjans de defensa suficients i atès que l'actuació jurisdiccional s'ha adaptat a les normes de procediment que la regeixen, no és procedent entrar en la consideració del fons de l'assumpte.

A més, cal recordar, en el mateix sentit, que aquest judici d'inadmissió s'ha produït davant l'absència de dades o elements que puguin inclinar raonablement i en termes constitucionals, l'opinió d'aquest Tribunal cap al convenciment que s'ha pogut produir la vulneració d'un dret fonamental.

Com que aquest no és el cas en la present causa, i no podent apreciar el contingut constitucional de la demanda, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, hem de ratificar la decisió continguda en l'aute del dia 2 de juliol de 1999 en relació amb la causa 99-6-RE, desestimar el recurs de súplica presentat i declarar de manera definitiva la inadmissió a tràmit del recurs d'empara esmentat.

Per tot el que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

DECIDEIX:

Primer

Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Eduard Calvó Casanovas contra l'aute del Tribunal Constitucional de data 2 de juliol de 1999 que inadmetia a tràmit el recurs d'empara 99-6-RE.

Segon

Notificar el present aute al Sr. Emili Campos Arauz, advocat del Sr. Eduard Calvó Casanovas, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

Tercer

Publicar el present aute, d'acord amb el que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, pel Tribunal Constitucional, el dia divuit de setembre de mil nou-cents noranta-nou.

Miguel Ángel Aparicio Pérez Pere Vilanova Trias

President

Vicepresident

Joan Josep López Burniol François Luchoire

Magistrat

Magistrat